

Umbrohuna võib puu- ja keeduvilja-aedades tähele panna osalt samu, mis levinud puiestikes ja park-aedades. Niemetada võiks neist aedohakat (*Sonchus oleraceus* L.), naate, raudnõgesed, linnukapsaid, verevat emanõgest (*Lamium purpureum* L.), väikese-õiest lemmaltsa, harilikku ristirohtu (*Senecio vulgaris* L.), roomavat tulikat, oblikaid, hiirekõrvu, vőillili ja heintaimedest peaaegu igal pool murunurmikat.

Iluaiad, lillesõrid ja -peenrad. Kodu ilustuseks leidub niihästi kesklinnas kui ka linna servades lillesõore ja -peenraig ning isegi iluaedu. Viimastes esineb peaaegu erandina sireleid, jasmiine, enelaid, leedripuid, harva mõni ilukuusk, kukerkuuuski (*Cornus Tourn.*), sajakoorseid puid, lumimarju või kuslapuid. Lillesõridel ja -peenardel on mungalilli (*Tropaeolum majus* L.), saialilli (*Calendula L.*), peiulilli (*Tagetes L.*), kirikakraaid, päevakübaraid (*Rudbeckia laciniata L.*, *R. hirta L.*), astreid, jorgeneid (*Dahlia Cav.*), käokangi (enamasti *Aconitum napellus* L.), tokkroose (*Althaea L.*), röngaslilli (*Lavatera L.*), õisube (*Phaseolus multiflorus Willd.*), magunaid (enamasti *Papaver somniferum L.*, *P. orientale L.*), võhumõoku, liiliaid (enamasti *Lilium martagon L.*), püvililli (*Fritillaria L.*), reseedasid, levkoisid, pojenge, päevaliiliaid (*Hermerocallis L.*), paelrohte (*Phalaris L.*), funkiaid, lillherneid (*Lathyrus odoratus L.*) ja veel teisi, millede seemneid juhtumisi ostetud lillekauplusest. Lehtlaid põimivad väga tihti mets-viinapuud (*Parthenocissus quinquefolius* Planchon), harvemini lillherned, õisoad, kassitapud, harvemini tobiväädid (*Aristolochia L.*). Vara kevadel leidub aedades õige sagedasti siniliiliaid (*Scilla L.*), lumikellukes (*Galanthus L.*) ja märtskellukes (*Leucojum L.*), vahest ka tulpe ja hüatsinte. Üldse oleneb taimede rohkus ja mitmekesisus iluaedades omaniku maitsest, osalt ka jõukusest. Peasjalikult esinevad ikka kultuurtaimed, kuna omamaised kenamatad metsalilled (näit. piibelehed, sinililled, nurmenukud) on jäänud kõrvale.

Tänavad. Kesklinnas, kõige käidavamail tänavail, kus liikmine suur ja puhastamine korralikum, ei ole taimedel võimalik juurduda. Siin võib leida ainult mõne üksiku kivi vahel kidura murunurmika steriilse varre. Linnasüdamest kaugemal, põiktänavail, on taimede esinemine sagedam. Murunurmikat võib siin kohata tänavakivide vahel ja könniteede ääres õige tihti. Majaseinte ääres ja servadel, mis eraldavad hobuseete jalgteest, seltsib talle lamav kesakkann (*Sagina procumbens L.*), sagedasti linnurohi (*Polygonum aviculare L.*), harvemini ka ubinhein, siis veel harilik ristirohi, vőillili, väike oblikas, hiirekõrv ning kohati aedade ääres harilik kadakkaer, kesalill, verehurmarohi ja harva veel mõni teine taim. Agulites, iseäranis Karlova osas, kus tänavad veel prügitamata ja nende puhastamine enamasti puudub, läheneb taimestik täiesti külätänava omale. Üldine tänavala on kattunud murusa heintaimede vaibaga, mille hulgas kõige rohkem murunurmikat või kohati, kus niiskem, luha-kastevart (*Aira caespitosa L.*), kraavide läheduses ka orasheina. Teel rööbaste vahel kasvavad suur teeleht, roomav tulikas, harilik käbihein, valge ristikhein, linnurohi, vőillili, körvenõges, hanijalg (*Potentilla anserina L.*), kortsleht, sügisene seanupp (*Leontodon*